

OPEN BRIEF aan de Minister van Buitenlandse Zaken, Maxime Prévot

Geachte heer Prévot,

Het is met aandacht en ontzetting dat wij kennisnamen van uw tussenkomst in de Kamercommissie omtrent de uitzichtloze toestand van de Palestijnse onderdanen in Gaza met een visum voor België, die niet mochten rekenen op de voortzetting van Belgische evacuatiemissies uit Gaza.

U weet om welke profielen het gaat. Het gaat om mensen van vlees en bloed. Het gaat om overlevende van de meest recente fase van de genocide in Gaza. Het gaat om mensen wiens gezinsleden in België leven, als erkend vluchteling of als Belg. Het gaat om mensen die door de genocide en het Israëlische slot op de grenzen van Gaza van elkaar gescheiden zijn geraakt.

U zegt dat België zich niet hoeft te schamen. U zegt dat België veel heeft gedaan. België heeft inderdaad moeite gedaan om gezinsleden van Belgen en gezinsleden van vluchtelingen met een visum voor België uit Gaza weg te halen, en daar zijn wij ook erkentelijk voor. Maar België is na een handvol van deze missies ook gestopt met verdere evacuaties. Zonder enige aanleiding. Gewoon omdat de politieke wil is weggedaemd.

U zegt dat België zich niet hoeft te schamen. Maar gezinnen die, soms na jarenlang wachten op een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken, uiteindelijk toch een visum te pakken hebben gekregen, zagen evacuatie rondom aan evacuatie rondom aan zich voorbijgaan.

U zegt dat België zich niet hoeft te schamen. Maar ouders wachten nog steeds op hun minderjarige kinderen die de genocide tot nu toe overleefden. Kinderen wachten nog steeds op hereniging met hun ouders, broers en zussen. Hun psychisch en fysiek lijden is ondraaglijk en wordt zinloos verlengd.

Uiteraard moet België zich schamen! Na jarenlang dwarsliggen is de Israëlische Staat eindelijk bereid om mee te werken met Europese landen die Palestijnen met een visum willen evacueren.

Dezelfde partij die de minister levert die de visa heeft uitgereikt aan deze gezinnen, ligt dwars als deze gezinnen ook werkelijk gebruik wensen te maken van dit visum en zich in veiligheid willen herenigen met hun getraumatiseerde gezinsleden. Terwijl het nota bene om uw bevoegdheid gaat.

Wij, wachtende ouders, door wanhoop verteerde gezinsleden, begeleiders, hulpverleners, buddy's, advocaten, wij vrienden, wij burgers, wij mensen, wij weten niet meer wat te vertellen tegen deze mensen.

Wij kunnen niet uitleggen waarom wat kon voor de een niet meer kan voor de ander. Wij kunnen niet uitleggen dat, nu het geweld tijdelijk een andere intensiteit kent en evacuatiemissies minder risicovol zijn dan voorheen, deze regering niet langer bereid is om te doen wat ze eerder deed: een uitweg bieden uit deze genocide aan mensen die sowieso het recht hebben hier te zijn.

Het is onverteerbaar dat de sancties nog steeds dode letter zijn terwijl de evacuaties een stille dood stierven.

Het is onverteerbaar dat de Belgische Staat deze mensen met de ene hand een visum uitreikt en hen met de andere op afstand houdt.

U zegt dat u deze kwestie weer op tafel wilt leggen. Wij vragen u wanneer.

U geeft aan dat België niet verplicht is om mensen met een visum voor België uit Gaza te evacueren. Wij herinneren er aan dat de Belgische Staat medeplichtig is aan het Israëlische beleid. Het beleg van Gaza, de herhaaldelijke vernietigingscampagnes, de executies, de grootschalige onwettige detentie van Palestijnse kinderen, en de systematische vernedering van de inwoners, hebben de Belgische Staat er nooit toe aangezet Israël als minder dan een bondgenoot te beschouwen. Sinds 7 oktober 2023 werden er meer dan 73.000 mensen in Gaza vermoord omdat ze Palestijn zijn, Gaza is volstrekt onleefbaar geworden, en u noemt Israël dan wel geen bondgenoot meer, maar een partner.

U heeft gelijk dat het door de schaal van deze vernietiging en Europese medeplichtigheid zinloos lijkt geworden om het nog over recht te hebben. Maar u bent bevoegd en wij vragen u wel degelijk om uw plicht te doen, de plicht die op elkeen van ons rust als we geconfronteerd worden met misdaden die zich tegen de menselijkheid zelf richten en de keuze hebben te handelen.

Deze mensen kunnen Gaza niet op eigen kracht verlaten. Alle betrokkenen wachten op groen licht. U bent daartoe bevoegd, jazeker, maar we zijn het als land ook verplicht. Deze mensen mogen we niet tweemaal slachtoffer laten worden, een eerste maal van de Israëlische vernietigingsdrang, een tweede maal van onze weigering hen te laten vertrekken.

U zegt dat u deze kwestie weer op tafel wilt leggen. Wij vragen u wanneer. Drie jaar wachten is ondraaglijk voor wie van dag tot dag probeert te overleven.

We willen een concreet engagement om, gelet op de specifieke situatie van Gaza, de gesloten grenzen, de voortzetting van de genocide en de etnische zuivering, en het ondraaglijke lot van deze families, de rug te rechte en de evacuaties te hervatten en een concreet kader hiertoe uit te werken dat zo min mogelijk arbitrair en zo transparant mogelijk is.

Wij kijken uw antwoord hoopvol tegemoet.

Deze brief werd ondertekend door:

BURGERINITIATIEF VOOR GAZA :

Hilde Moons : hildemoons506@gmail.com – 0488 60 77 89

Chris Bens : handinhand-gent@telenet.be - 0498 08 68 36